

A i B

Actio in Basilica

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever

10. 05. 2015 – 23. 05. 2015

Slovo na úvod

Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok, ktorý slávime štyridsať dní po zmŕtvychvstaní Krista. V tradícii Cirkvi sviatok Nanebovstúpenia Pána pôvodne bol spojený so sviatkom Zoslania Ducha Svätého – päťdesiat dní po zmŕtvychvstaní. V 5. storočí tieto sviatky boli rozdelené a od toho času Nanebovstúpenie Pána slávime štyridsať dní po Zmŕtvychvstaní.

Táto slávnosť je prípravou na prijatie Ducha Svätého, ktorý prichádza ako silný vietor. V stredoveku sa v tento deň konal sprievod, ktorý symbolizoval prechod Ježiša s učeníkmi na Olivovú horu a potom jeho nanebovstúpenie. Na koniec sprievodu slávnostne pozdvihli sochu zmŕtvychvstaleho Pána a po prečítaní evanjelia zhasinali paškál. Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní často ukazoval svojim učeníkom, aby sa v konečnom dôsledku vrátil k svojmu Otcovi. Týmto sám prešiel – robil dobre – a ukázal nám cestu k nebu ako víťaz nad hriechom a smrťou. Súčasne liturgia nám pripomína výnimočnú a stálu prítomnosť Ježiša Krista nielen v živote apoštolov, ale aj v našom živote. Tento sviatok nám pripomína, kde je cieľ nášho života. Tým cieľom je nebo. Ak nás spája láska k Ježišovi, tak nás rovnako spája aj spoločná túžba po dosiahnutí tohto večného domova, ku ktorému smeruje naše duchovné snaženie. Preto tak ako pri zmŕtvychvstaní, ako aj pri nanebovstúpení je nám potrebné zamyslieť sa, urobiť si reflexiu nad

doterajším životom, lebo tento veľký dar nie je len darčekom od Otca.

Tento dar zaväzuje najmä nás kresťanov vydávať svedectvo o zmŕtvychvstalom Pánovi. Ako kresťania nemali by sme sa ľakať alebo mať strach z toho, keď nám príde vydať svedectvo všade tam, kde nás Pán pošle. On sa na nás nielen pozerá, ale s nami je „...po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20). Apoštoli cítili jeho prítomnosť a radovali sa. My sme tiež povinní cítiť jeho prítomnosť a z nej sa radowať. Keď ho budeme chcieť mať vo svojom srdci, stane sa pre nás silou na každý deň. Boží anjeli nás, podobne ako apoštolov, musia dnes vytrhnúť z našich zbožných meditácií a upozorniť nás na to, že do neba sa dostávame nie zbožným premýšľaním a rozjímaním, ale činorodým životom.

Jedna stará legenda hovorí o rabínovi, o ktorom išla zvesť, že každý deň vystupuje do neba. Istý pochybujúci človek si to chcel preveriť, preto sa rozhodol sledovať tohto rabína, lebo častejšie videl, ako včasráno odchádza s domu. Podujal sa teda na to, že začal rabína sledovať a zistil, že každé ráno prichádza do domu jednej chudobnej starenky a pomáha jej. Keď toto videl, uznal a pochopil, že naozaj tento rabín každý deň cez svoje dobré skutky vystupuje do neba. Kresťanské svedectvo môže byť aj v po-kojnom, navonok nehlučnom, vnútorne živote, ktorý napriek tomu oslovuje.

Ťažisko nášho kresťanského svedectva je práve v tom prežívaní Božej lásky vo svojom srdci. V zmene bytia. Prijímame Božie slovo, ale skrze slovo prijímame Božieho Ducha. A Boží Duch rozhoduje o kvalite bytia. Kresťanské svedectvo sa týka predovšetkým tejto oblasti. Svedectvo o zmenenom bytí. Keď je Boh s nami, kto môže byť proti nám? A tak postojom „Aleluja a vpred“ vykročíme aj po krivom chodníku nášho života, na konci ktorého nás čaká milujúci Otec.

O. Kazimír Kogut OSPPE

Máj – mesiac Panny Márie

Misionár cestoval vlakom a modlil sa cestou breviár. Pri prudkom pohybe mu vypadol z breviára obrázok Panny Márie.

Chlapček, ktorý sedel oproti nemu, sa zohol a obrázok zdvihol. Zvedavý, ako všetky deti, sa naňho najprv pozrel a potom ho podal misionárovi.

„Kto je táto krásna pani?“ spýtal sa misionára.

„Je to... moja matka,“ odpovedal kňaz po krátkom zaváhaní.

Chlapček sa naňho pozrel, potom sa pozrel na obrázok.

„Veľmi sa na ňu nepodobáš,“ povedal.

Misionár sa usmial: „Celý život sa na ňu usilujem podobať, aspoň trochu.“

Máj je najkrajším mesiacom roka, keď všade okolo seba pozorujeme prebúdajúci sa život a svätá Cirkev ho venuje Panne Márii ako

prejav vďaky voči tej, ktorá urobila pre celý svet ten najväčší skutok lásky svojím „áno“, ktoré dala Bohu raz navždy.

Celá zem je plná jej slávy, zvlášť medzi kresťanmi, ktorí si ju zvolili za patrónku a ochrankyňu kráľovstiev, provincií, diecéz a miest.

Koľko katedrál je zasvätených Bohu pod jej menom! Niet kostola bez oltára na jej počesť, niet krajiny či oblasti bez aspoň jedného jej zázračného obrazu, kde by sa neliečili všetky druhy bied a kde by sa nezískavali všetky druhy milostí.

Toľko bratstiev a spoločenstiev na jej počesť! Toľko rehoľných rádov pod jej menom a ochranou! Toľko bratov a sestier zo všetkých spoločenstiev, toľko rehoľníkov a rehoľníčok ohlasuje jej chválu a oznamuje jej milosrdenstvo!

A azda niet ani hriešnika, čo ako „zaťatého“, ktorý by k nej nemal čo len iskierku dôvery. Je krásne vedieť, že je tu niekto, komu nie si ľahostajný, kto ťa sleduje s materinskou starostlivosťou, kto sa za tebe prihovára:

„Syn môj, ten nemá vína, ten nemá svetlo, ten nemá vieru, ten nemá radosť. Syn môj, prosím, pomôž mu.“ (P. L. Simajchl)

In: Bruno Ferrero, Kruhy na vode.

Lubica S.

Slovo na zamyslenie

Ty, večná Trojica, si ako hlboké more: čím viac v ňom hľadám, tým viac nachádzam, a čím viac nachádzam, tým viac ťa hľadám.

Sv. Katarína Sienská

Svätý Izidor z Madridu

Syn chudobných rodičov, ktorého presný dátum narodenia nepoznáme (okolo 1070, 1080?). Od rodičov zdedil „iba“ zbožnosť a pracovitosť. Každý deň začínal svätou omšou a modlitbou zverenia sa Pánu Ježišovi a do ochrany Panny Márie. Napriek tomu, že vo všetkom, v pracovitosti, čestnosti a nábožnosti, bol vzorom pre ostatných spolurobotníkov na statku, kde pracoval, nevyhol sa závisťi, útokom a krivým obvineniam. Všetky príkoria prijímal ako skúšku od Boha a požehnanie a neprajníkom odpúšťal.

Aj keď jeho poctivá práca bola požehnávaná a získal výhodné postavenie, vždy mal súcit s núdznými a rôznym spôsobom im pomáhal podľa potreby. Šťastne sa oženil s nábožnou devou Máriou de la Cabeza, ktorú Španieli tiež uctieujú ako blahoslavenú.

Svätá Cirkev slávi jeho pamiatku **15. mája**, v deň, kedy zomrel asi v roku 1130.

Od čias kráľa Filipa III. (po jeho zázračnom uzdravení na príhovor sv. Izidora) je tento španielsky svätec vyhlásený za patróna Madridu. Je i patrónom roľníkov.

Oveľa známejší je svätý Izidor zo Sevily. Keďže jeho sviatok tohto roku pripadol na Bielu sobotu, jeho medailónik sme neuverejnili vo veľkonočnom čísle. Robíme to v nasledujúcom príspevku – z úcty k týmto dvom výnimočným svätým mužom a na rozlíšenie najvýznamnejšieho teológa stredoveku od prostého roľníka – obidvoch v sláve Božej.

J. Melková

Svätý Izidor, biskup a učiteľ Cirkvi

Sviatok sv. Izidora Sevilského, národného svätca a patróna Španielska, slávime **4. apríla**. Pochádzal zo štyroch súrodencov ako najmladší (Leander, Fulgentias a Florentina) a všetci zasvätili svoj život Kristovi, všetci boli povýšení do slávy oltára. Jeho rodičia zomreli, keď bol ešte malý, a tak si ho brat Leander vzal k sebe do kláštora, kde bol predstaveným. Neskôr ho sám vysvätil za kňaza. Keď ukázal, ako horlivo bojuje za pravú vieru, pápež Gregor Veľký ho vysvätil za arcibiskupa. Svätý Izidor však naďalej viedol prísny život.

Napísal veľa poučných kníh a spisov, ktorých tematika bola rôzna: od hvezdárstva a kozmológie cez lekárstvo a právo po fyziku či matematiku. Jeho hlavným teologickým dielom sú tri knihy myšlienok: *Sententiarum libri tres*. Vtedajšie teologické aj ostatné vedomosti zaznamenal v dvadsaťzväzkovej encyklopédii *Etymologiae*. Toto dielo obsahuje súhrn vtedy známych náboženských i nenáboženských poznatkov. Nesmierne hodnotné dodnes sú jeho výpisy z kníh pohanských i kresťanských autorov, ktoré sa v iných formách nezachovali.

Vo veku 76 rokov cítil, že sa blíži jeho smrť. V chráme prosil všetkých veriacich o odpustenie a o modlitby, prijal sviatosti a o niekoľko dní, **4. apríla** r. 636, zomiera.

Je známy svojou učenosťou a starostlivosťou o to, aby sa čo najviac vzdelania a informácií dostalo všetkým ľuďom. Práve preto je patrónom informačných prostriedkov, masmédií a internetu.

Gabriela Holková

ŠKOLSKÉ SESTRY DE NOTRE DAME

Všetkým osožit, nikomu neškodit!" Toto úžasné poznanie si ukrýval v srdci francúzsky svätec 16. storočia **svätý Peter Fourier** a veril, že Boh mu ukáže cestu, ako pomôcť zanedbanej dievčenskej mládeži. V tomto období sa problémom vyučovania chudobných detí zaoberala jedine Cirkev, no školy pri farách a kláštoroch navštevovali iba chlapci, na vzdelanie dievčat sa nemyslelo. A tak sa dievčatá túlili po dedinách, miešali sa do chlapčenských hier, hádali sa a kradli. Bolo to skutočne žalostné. Sv. Peter Fourier sa usiloval vytvoriť lepšie podmienky. Vysníval si pre dievčatá malé dedinské školy poskytujúce vzdelanie zdarma. A Boh odpovedal na jeho túžbu tým, že povolal Alexiu Le Clerc, mladé dievča z toho kraja, a potom aj mnohé iné, ktoré sa zasvätili Bohu, aby robili podľa vzoru Alexie čo najviac dobra.

Blahoslavená Alexia Le Clerc sa narodila v roku 1576. V jej životopise sa dočítame, že to bola pekná žena, vkusne sa obliekala, hudba a tanec boli jej vášňou. Alexia sa vedela zabaviť, ale jej prítomnosť vzbudzuje úctu, je milovaná, čestná, ale toto všetko ju neuspokojuje. Pôda jej duše sa pripravuje na veľké Božie veci. Alexia ochorela. Jeden známy mladík, aby ju rozptýlil, alebo skôr zo žartu jej doniesol knižku s náboženskou tematikou. Z nudy a z dlhej chvíle ju Alexia prečítala. Táto kniha bola pre ňu Božím darom, závanom milosti, priviedla ju k prehodnoteniu dote-

rajšieho života. Vykonal si dôkladnú svätú spoveď, otvorila svoje srdce pre dary, milosti, začala hľadať Božiu vôľu a jej životnou láskou sa stal Boh. Po prekonaní mnohých ťažkostí spolu so sv. Petrom Fourierom založili Kongregáciu Notre Dame, spoločnosť rehoľných sestier, ktoré sa budú ako Bohu zasvätené panny so srdcom matky starať o výchovu a vyučovanie dievčat.

Už názov naznačuje, že toto rehoľné spoločnosť má mariánsku spiritualitu, patrí Našej Panej – teda Panne Márii. Blahoslavená Alexia mala k Panne Márii vrúcny, až obdivuhodný vzťah. Božia Matka ovplyvňovala jej život. Alexia o tom píše: *„Panna Mária sa mi zjavila dr- žiac v náručí svojho synčeka, podala mi ho so slovami: Vezmi toto dieťa a staraj sa oň, aby rástlo.“* Alexia videla v tomto zážitku Božiu výzvu a stále viac si uvedomovala, že nestačí len vyučovať, ale je potrebné od útleho detstva formovať dušu, charakter; len tak z dieťaťa vyrastie skutočná osobnosť. Často povzbudzovala sestry, aby sa opierali o Máriu pomoc slovami: *„Je to vaša Matka, len k nej choďte s dôverou.“* V školách, kde vyučovali sestry Notre Dame, sa dievčatá učili písať, čítať, počítať, spievať, šiť, ale hlavne milovať Boha, rozprávať sa s ním v modlitbe a formovať svoje svedomie. Kongregácia Notre Dame rýchlo prekročila hranice dnešného Francúzska.

V priebehu ďalších rokov vznikli nové kongregácie, ktoré sa hlásia k odkazu sv. Petra Fouriera a blahoslavenej Alexie Le Clerc, medzi inými aj Školské sestry de Notre Dame v Bavorsku. Po písomnom kontakte a dlhom vyjednávaní s týmto rehoľným spoločnosťom založil v roku 1853 horlivý kňaz Gabriel Schneider Kongregáciu školských sestier de Notre Dame v Čechách. Starostlivosť o školskú mládež mu ležala na srdci. Ako sv. Peter Fourier, aj on bol presvedčený, že s výchovou dievčenskej mládeže treba začať v najútlejšom veku a že v tejto úlohe by najlepšie mohli pomôcť rehoľníci. Založil školy, kde ako učiteľky pôsobili rehoľné sestry. Odtiaľ sa sestry v r. 1919 dostali aj na Slovensko, kde po dvadsiatich rokoch vznikla samostatná Slovenská provincia. Prvé komunity

boli zriadené v Kláštore pod Znievom, v Trenčíne, v Novom Meste nad Váhom. Postupne vznikali nové pôsobiská sestier v Modre, Bratislave, Považskom Podhradí, Spišskej Novej Vsi, Oravskom Veselom, Tvrdošíne a v Trenčianskych Tepliciach. Po druhej svetovej vojne v r. 1945 došlo k poštátňeniu cirkevných a reholných škôl vtedajšou štátnou mocou a sestry boli postupne prepúšťané zo školskej služby, pretože nespĺňali záujmy štátu vychovávať deti a mládež v duchu socialistickej výchovy.

Po násilnom likvidovaní mužských reholí, ktoré začalo barbarskou nocou z 13. na 14. apríla 1950, boli aj naše sestry dňa 30. augusta 1950 násilne centralizované v bývalom františkánskom kláštore v Beckove a v Kláštore pod Znievom. Po roku boli vyvezené do sústreďovacích kláštorov v českom pohraničí. Pracovali v mestečkách Upice a Šumperk v podnikoch, ktoré spracovávali ľan a jut. V týchto závodoch pracovali do roku 1957. Po prepustení boli zamestnané Českou katolíckou charitou v domovoch dôchodcov a v ústavoch sociálnej starostlivosti. Sestry sa snažili počas rokov totality vrátiť na Slovensko. To sa im podarilo až v roku 1968. Posledné sestry odchádzali z Čiech v roku 1986. K poslianiu rehole – výchove a vyučovaniu, sa sestry mohli vrátiť až po roku 1989.

V súčasnosti máme americkú, nemeckú, českú a slovenskú provinciu. Na Slovensku máme provinciálny dom a našu školu Novom Meste nad Váhom, ďalšie komunity sú v Piešťanoch, Trnave, Nitre, Trenčíne, Beckove, Zubrohlave, Košiciach, vo Vranove n. Topľou. a jedna misijná komunita na Balchaši v Kazachstane.

Vo Vranove n. T. pôsobíme od roku 2001. Prišli sme sem na pozvanie Mons. F. Šándora. V súčasnosti našu komunitu tvoria tri sestry. Dve pôsobia ako učiteľky na cirkevnej i štátnej škole, jedna sestrička je dôchodkyňa a stará sa o domácnosť. Keďže sme kontemplatívno-apoštolskou reholou, náš program je spojením modlitby a naplňania našej charizmy – výchova a vyučovanie detí a mladých.

Náš deň začína spoločnou modlitbou ranných chvál a rozjímaním nad Božím slo-

vom, potom odchádzame do škôl a stretávame sa večer opäť pri spoločnej modlitbe a zdieľaní sa o prežitom dni. Vo farnosti sa venujeme príprave mladých k sviatostiam, vedieme mládežnícky zbor. V rámci nášho občianskeho združenia Nodam organizujeme stretnúť pre deti, pripravujeme tábory, duchovné obnovy, ale aj spoločné výlety, akcie pre rodiny. Máme aj *Duchovnú rodinu pátra Gabriela*, s ktorej členmi sa stretávame pravidelne raz za mesiac. Títo laici pocítili túžbu obetovať modlitbu i konkrétnu pomoc pre celú mladú generáciu našej farnosti a za naše reholné spoločenstvo.

Informáciu o Kongregácii školských sestier DE NOTRE DAME poskytli sestry zo spoločenstva vo Vranove.

Prosebné dni

Prosebné dni sú tri dni pred Nanebovstúpením Pána, vždy pondelok, utorok, streda.

V prvom rade prosíme o požehnanie ozimín. Dávnejšie sa na tento úmysel 25. apríla na sviatok sv. Marka konala procesia na pole alebo ku krížu s modlitbou litánií. Táto pobožnosť vznikla vo Francúzsku po záplavách a následných morových epidémiách. V roku 804 pápež Lev III. tieto prosebné procesie nariadil pre celú Cirkev. V roku 2015 prosebné dni pripadnú na **11., 12. a 13. máj**. U nás sú tri témy úmyslu modlitieb na prosebné dni: 1. o požehnanie úrody; 2. za rozličné potreby; 3. za ochranu počatého života.

Kántrové dni sa objavujú v spojení s ročnými obdobiami a pripadajú na stredú, piatok a sobotu vždy príslušného týždňa. Každé ročné obdobie individuálne naznačuje blaženosť neba, kde je „jarná krása, letná jasnosť, hojná jeseň a zimný odpočinok“. Konferencia biskupov Slovenska určila, že jarné kántrové dni sú vždy v týždni po 1. pôstnej nedeli, letné pred nedelou Zoslania Ducha Svätého, jesenné v týždni po sviatku Povýšenia kríža a zimné v 2. adventnom týždni. V týchto dňoch Cirkev prosí Pána za úrodu, o požehnanie pre ľudskú prácu a verejne ďakuje Bohu. Pridávajú sa ešte osobitné úmysly:

v jarných kántrových dňoch o pokánie, obrátenie hriešnikov, v letných o nové duchovné povolania a jednotu Cirkvi, v jesenných poďakovanie za úrodu a v zimných za obnovu rodín a pokoj vo svete. Letné kántrové dni v roku 2015 budú **20., 22. a 23. mája**.

Z internetu spracovala Anna M.

Kráľovná anjelov...

Kráľovná patriarchov...

„Áno.“ *Toto jednoduché slovko môže rovnako ako Márii otvoriť nebo aj tebe.*

Počas dejín Cirkvi ľudia sa veľmi často utiekali k Panne Márii, prosili o jej orodovanie. Vznikalo mnoho chrámov, v ktorých socha alebo obraz Panny Márie mal čestné miesto.

Niektoré miesta boli viac navštevované, dokonca tam prichádzali i pápeži, cisári alebo králi, aby si od Panny Márie vyprosovali potrebné milosti.

Takýmto chrámom je i chrám v talianskom meste Loreto. Uprostred neho sa nachádza nazaretský domček, v ktorom podľa tradície žila Panna Mária. Loreto bolo celé stáročia miestom modlitby a rozjímania. Tu kresťania prosili a potom ďakovali Matke Božej za vyslyšané prosby. Postupne sa ich strelné modlitby skompletizovali a šírili pod názvom Litánie loretánske. Návšteva posvätného domčeka (Santa casa) uprostred mariánskej baziliky je pre každého veľkým duchovným zážitkom. Na pútnikov v minulosti, ale i dnes veľmi silno

pôsobia tmavé múry s fragmentmi fresiek zo 14. a 15. storočia a oltár so soškou Panny Márie s nápisom „Tu sa Slovo stalo telom.“

Loretská svätýňa sa stala prameňom nevšednej mariánskej úcty. Bola a aj je ohniskom hlbokého duchovného života. Svätýňa vyniká aj tým, že sa tu často a náležite vysluhuje sviatosť pokánia, čo voľakedy mali na starosti jezuiti – od roku 1554, potom od roku 1775 františkáni a od r. 1934 kapucíni.

Najstaršie zachované mariánske litánie pochádzajú z XII. storočia. Formulácie mali jednoduchý princíp. Panne Márii sa priradzovali rôzne prívlastky, ktoré vychádzali z učenia Cirkvi o Panne Márii, ako i z tradície. Niektoré prívlastky mali metaforický ráz a nie vždy tomu ľudia správne porozumeli. Preto nie každá doba a každé miesto boli prajné tomu, aby sa šírili takéto druh modlitby.

Mariánske prosby na spôsob litánií sa však v Lorete ujali a neskôr boli i zhudobnené. Spievali sa v nazaretskom domčeku v predvečer sviatkov a na sviatky Panny Márie.

Iniciátorom mariánskeho mesiaca s pobožnosťami na každý deň bol jezuita Dionisi svojím dielom Mese di Maria, vytlačenom v r. 1725 vo Verone. Pápeži, napríklad Pius VII., Gregor XVI. a Pius IX. obdarúvali májové pobožnosti odpuškami.

Pobožnosti v mesiaci máji vo svojich dokumentoch odporúčali najmä pápeži Lev XIII., veľký to ctiteľ Matky dobrej rady, aj Pius XII.

Pred 50 rokmi pápež Pavol VI. dňa 30. 4. 1965 vydal encykliku *Mense Maio*, v ktorej povzbudzuje veriaci ľud k májovým pobožnostiam. V 18. storočí boli schválené spolu s Litániami ku všetkým svätým ako modlitba, ktorú mohli kňazi používať pri verejných bohoslužbách v celej Cirkvi.

... *Kráľovná prorokov, Kráľovná apoštolov, Kráľovná všetkých svätých, Kráľovná rodiny, Kráľovná pokoja... oroduj za nás.*

In: V. Malý: Kráľovná mája

Lubica S.

Biskupi Slovenska schválili doplnenie názvu tajomstiev radostného ruženca

Konferencia biskupov Slovenska (KBS) rozhodla, že k štvrtému a piatemu tajomstvu radostného ruženca sa pridá zmienka o sv. Jozefovi, ženíchovi Panny Márie. Návrh doplniť názov tajomstva biskupi Slovenska schválili na svojom 80. plenárnom zasadnutí v Melčiciach, práve pred blížiacim sa sviatkom svätého Jozefa. Svätý Jozef, ženich Panny Márie, bol podľa Svätého písma prítomný pri obetovaní dieťaťa Ježiša chráme a tiež pri nájdení 12-ročného Ježiša po sviatkoch v Jeruzaleme. Doplnené znenie tajomstiev, ktoré pínšie vystihuje obsah biblických udalostí, je takéto: „Ježiš, ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme obetovala; Ježiš, ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme našla.“ Zámerom pridania zmienky o svätom Jozefovi je okrem iného snaha o prehĺbenie úcty k pestúnovi Božieho Syna. Evanjelium hovorí o svätom Jozefovi ako o spravodlivom ochrancovi Svätej rodiny. Ochrana rodín, ktorá je mimoriadne aktuálna aj v dnešnej dobe, patrila k podnetom na doplnenie názvu ružencových tajomstiev. Ruženec predstavuje rozjímavú modlitbu nad najdôležitejšími udalosťami spásy, teda udalosťami súvisiacimi so životom, smrťou a zmŕtvychstaním Božieho Syna Ježiša Krista, ktorého matkou sa stala Panna Mária a pestúnom jej ženích, svätý Jozef.

Text uverejnený na internetovej stránke TK KBS (tkkbs.sk) <http://tkkbs.sk>

Niektoré pamätné dni

11. mája 1963 – sv. Ján XXIII. vydal apoštolský list *Magnifici eventus* pri príležitosti príchodu slovanských vierozvestov sv. Cyrila a sv. Metoda na Veľkú Moravu a 13. mája požeňnal základný kameň Ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme.
12. mája 1364 – v Krakove bola založená Jagellonská univerzita.
13. mája 1908 – narodil sa Pavol Gašparovič Hlbina, kanonik, básnik katolíckej moderny.
13. mája 1981 – na Svätopeterskom námestí došlo k atentátu na pápeža Jána Pavla II.
14. mája 1971 – Pavol VI. v apoštolskom liste *Octogesima adveniens* vyjadril postoj Cirkvi ku spoločensko-hospodárskym problémom vo svete.
15. mája 1891 – bola vydaná prvá sociálna encyklika Leva XIII. *Rerum novarum*.
15. mája 1931 – Pius XI. encykliku *Quadragesimo anno* venoval sociálnej situácii a mravnému zákonu v ľudských vzťahoch.
15. mája 1938 – v Ríme bol vysvätený za biskupa Boží služobník ThDr. Michal Buzalka.
15. mája 1956 – vyšla encyklika Pia XII. *Haurietis aquas* o kulte Božského Srdca.
15. mája 1961 – Ján XXIII. v encyklike *Mater et Magistra* poukázal na hospodársku nerovnosť vo svete.
21. mája 1657 – umrel sv. Andrej Bobola SJ, mučeník.
22. mája 1907 – umrel Žigmund Bubič (Bubics), košický biskup, historik, cititeľ umenia.

Kalendárium pripomína

10. 05. – Ne: 6. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA
11. 05. – Po: Blahoslavený Vasil Hopko, biskup a mučeník; ľubovoľná spomienka
Blahoslavená Sára Salkaháziová, panna a mučenica; ľubovoľná spomienka
12. 05. – Ut: Sv. Nereus a Achilles, mučeníci; svätý Pankrác, mučeník; ľubovoľná spomienka
13. 05. – St: PANNA MÁRIA FATIMSKÁ, ľubovoľná spomienka; svätý Servác
14. 05. – Št: NANEBOVSTÚPENIE PÁNA, slávnosť
Sviatok svätého Mateja, apoštola, sa tohto roku neslávi.
15. 05. – Pi: Svätá Žofia, mučenica; svätý Izidor; ľubovoľné spomienky
16. 05. – So: Svätý Ján Nepomucký, kňaz a mučeník; spomienka
17. 05. – Ne: 7. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA
18. 05. – Po: Svätý Ján I., pápež a mučeník; ľubovoľná spomienka
20. 05. – St: Svätý Bernardín Sienský, kňaz; ľubovoľná spomienka
21. 05. – Št: Svätý Krištof Magallanes, kňaz a spoločníci, mučeníci; ľubovoľná spomienka
22. 05. – Pi: Sv. Rita z Kassie, rehoľníčka; ľubovoľná spomienka

Z farskej matriky

KRSTY: *Ela Kereštešová,
Matej Haburčák, Adela Lakatová,
Nela Melníková, Dávid Pelačík*

POZVANIE DO VEČNOSTI PRIJALI:
*Monika Gogová (62), Ján Paško (88),
Ján Nadzam (61)*

OHLÁŠKY

- * Miroslav Verčimák, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Petra Ivanová, narodená v Prešove, bývajúca vo Vranove nad Topľou
  1. ohláška: 26. 04. 2015
  2. ohláška: 03. 05. 2015
  3. ohláška: 10. 05. 2015
- * Martin Hibký, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Mária Zemanovičová, narodená v Trenčíne, bývajúca v Hornej Súči
  1. ohláška: 10. 05. 2015
  2. ohláška: 17. 05. 2015
  3. ohláška: 24. 05. 2015
- * František Baláž, narodený Žiline, bývajúci v Friern Batnet—Anglicko
a Jana Slivková, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca Friern Batnet—Anglicko
  1. ohláška: 03. 05. 2015
  2. ohláška: 10. 05. 2015
  3. ohláška: 17. 05. 2015
- * Radomír Smetana, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Lenka Bindasová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
  1. ohláška: 10. 05. 2015
  2. ohláška: 17. 05. 2015
  3. ohláška: 24. 05. 2015
- * Ján Hittmar, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Andrea Tarkaničová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca v Košiciach
  1. ohláška: 17. 05. 2015
  2. ohláška: 24. 05. 2015
  3. ohláška: 31. 05. 2015

HUMOR

Mladá žena, ktorá prekročila tridsiatku, sa modlí takto:
*„Pane, nikdy som si od teba nežiadala nič pre seba.
Ty to dobre vieš a ani teraz s tým nezačnem, ale veľ-
mi ťa prosím, zaobstaraj mojej matke zaťa!“*

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.